

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO,
MOKSLO IR SPORTO MINISTERIJA
SPORTININKŲ ATSTOVAS**

Biudžetinė įstaiga, A. Volano g. 2, 01124 Vilnius, tel. + 370 5 219 1225, el. p. smin@smsm.lt, <https://smsm.lrv.lt>. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188603091.

Atsisk. sąsk. LT43 4040 0636 1000 2196, Lietuvos Respublikos finansų ministerija, finansų įstaigos kodas 40400

<sportininkų atstovės pastaba: nurodomos šalys>

**SPRENDIMAS
DĖL SPORTININKĖS TEISIŲ**

2026 m. gegužės 26 d.

Vilnius

Sportininkų atstovė gavo sportininkės A. B. motinos C. B. kreipimąsi dėl galimo sportininkės teisių pažeidimo, kuris įvyko sportininkei esant nepilnametei.

TYRIMO ATLIKIMO EIGA

C. B. pateikė prašymą išnagrinėti situaciją dėl galimai netinkamo trenerio D. E. elgesio su tuo metu nepilnamete sportininke A. B., prašoma pateikti išvadas dėl trenerio veiksmų atitikties etikos, profesinės atsakomybės bei nepilnamečių apsaugos principams. C. B. taip pat nurodė, kad sportininkė pradėjo sportuoti *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomas laikas>*, prisijungė prie regbio merginų ir moterų komandos. Sportininkė tapo *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomi sportininkės pasiekimai>*.

Remdamasi prašyme pateikta informacija, sportininkų atstovė pradėjo tyrimą, kurio metu bendravo su pareiškėja C. B., Lietuvos regbio federacijos (toliau – „LRF“ arba „Federacija“) prezidentu, kreipėsi tiek į pareiškėją, tiek į Federaciją dėl papildomos informacijos, medžiagos pateikimo.

Tiek pareiškėja, tiek Federacija bendradarbiavo su sportininkų atstove, teikė prašomą informaciją, paaiškinimus raštu ir žodžiu.

FAKTINĖS APLINKYBĖS

Tyrimo metu nustatyta, kad *<sportininkų atstovės pastaba: nurodoma data>* tuo metu nepilnametė regbio žaidėja A. B. bendravo su pilnamečiu regbio treneriu D. E., kuris tuo metu ėjo vyriausiojo trenerio pareigas *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomos treniruojamos komandos>*. A. B. dalyvavo sportinėje veikloje, vadovaujama ir treniruojama D. E., nes buvo jo treniruojamų komandų narė.

Sportininkės ir trenerio bendravimas nurodytą dieną baigėsi seksualiniu kontaktu, dėl kurio Vilniaus apygardos prokuratūra pradėjo ikiteisminį tyrimą *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomas tyrimo numeris ir šalys>*. Visgi, Vilniaus apygardos prokuratūra nutarė ikiteisminį tyrimą pagal Lietuvos Respublikos Baudžiamojo kodekso 151 str.2 d. nutraukti, *nes nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių*.

Visos faktinės aplinkybės detaliai aprašytos Vilniaus apygardos prokuratūros nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą (toliau – „Nutarimas“). Iš Nutarime aprašytų faktinių aplinkybių tampa aišku, kad seksualinio kontakto buvimo faktą patvirtino ir sportininkė A. B., ir treneris D. E.

Vilniaus apygardos prokuratūros vykdyto tyrimo metu A. B. nurodė, kad seksualinio kontakto metu ji buvo „sustingusi“, „nežinojo, ką daryti“, tuo tarpu D. E. nurodė, kad „ji nebuvo sustingusi“.

Sportininkų atstovė pažymi, kad A. B. parodymuose užfiksuota, kad D. E. atliekant nurodytą veiklą, ji „jautėsi negerai“, „pasijautė nejaukiai“, „buvo baisu, susigūžė“, „buvo pasimetusi“, „nežinojo, kaip elgtis“, vėliau „jautėsi beviltiška, išsigandusi, sustingusi, buvo pasišlykštėjusi“ *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomi nutarimo lapai>*.

Gavusi sportininkės A. B. motinos C. B. prašymą, sportininkų atstovė žodžiu kreipėsi į Federaciją, prašydama pateikti informaciją, ar Federacijai yra žinoma aprašyta situacija ir kokių priemonių ketina imtis Federacija dėl paaiškėjusių aplinkybių. Federacijos prezidentas informavo sportininkų atstovę, kad Federacijai situacija yra žinoma, o Federacijos Drausmės ir etikos komisija šią situaciją tirs, rinks informaciją.

<Sportininkų atstovės pastaba: nurodoma data> sportininkų atstovė išsiuntė Federacijai raštą „Dėl informacijos pateikimo“, kuriame be kita ko prašė pateikti informaciją apie sprendimus

bei priemonės, kurių ėmėsi Federacija (nurodant ir priimtus sprendimus, pridedant jų kopijas ar pan.), reaguodama į gautus skundus, pastebėjimus dėl trenerio D. E. elgesio, įeigu tokių buvo gauta.

<Sportininkų atstovės pastaba: nurodoma data> Federacija sportininkų atstovei atsiuntė Drausmės ir etikos komisijos sprendimą, kuriame nurodyta, kad svarstyta aptariama situacija, jog komisija kreipėsi tiek į sportininkės tėvus, tiek į trenerį dėl informacijos gavimo, kuri komisijai buvo pateikta.

Komisija bendru sutarimu nusprendė, kad „*Federacijos Etikos ir drausmės kodekso (toliau – „LRF EK“) 1.12 punktas, kuriame nustatyta nesportinio elgesio pagrindai, numatyta, kad nesportiškas elgesys laikomas bet koks kitas veiksmas ar veiksmai, kuriuo (-is) daroma žala LRF dalyviams <...>. Konstatuotina, kad ikiteisminio tyrimo inicijavimas, jo nutraukimas bei atitinkamo sprendimo priėmimas užtikrina Atsakovui (sportininkų atstovės pastaba: treneriui) tik baudžiamosios atsakomybės, kylančios iš Lietuvos Respublikos Baudžiamojo kodekso 151 str. (privertimas lytiškai santykiuoti), išvengimą, tačiau savaime nepaneigia kitų teisinių ir etinių pažeidimų egzistavimo. Pažymėtina, kad bet kokie lytiški santykiai su nepilnamečiu asmeniu, t. y. su Pareiškėja (sportininkų atstovės pastaba: sportininke), taip pat ikiteisminio tyrimo medžiagoje nurodytos aplinkybės dėl alkoholinių gėrimų suteikimo nepilnamečiui bei jo svaiginimo, neatitinka nei LRF įtvirtintų etikos principų, nei „World Rugby“ trenerių elgesio kodekso nuostatų.“*

Federacijos komisija savo sprendime taip pat nurodo, kad „World Rugby“ trenerių etikos kodekse yra „aiškiai nustatyta, kad treneriai privalo kurti santykius su sportininkais, grindžiamus atvirumu, sąžiningumu, abipusiu pasitikėjimu ir pagarba, taip pat laikytis aukštų asmeninio elgesio standartų bei visais atvejais demonstruoti tinkamą elgesį.“

Federacijos komisija konstatavo, kad treneriui, kaip pilnamečiam asmeniui, dirbančiam su nepilnamečiais asmenimis, taikomi aukštesni elgesio ir atsakomybės standartai, todėl, atsižvelgdama į faktines aplinkybes ir vadovaudamasi LRFEK 1.12, 7.10 punktais, „World Rugby“ trenerių elgesio kodeksu, komisija nusprendė: „1. Atsakovas – D. E. – suspenduojamas nuo bet kokios regbio veiklos 15 (penkiolikos) metų laikotarpiui (įskaitant dalyvavimą kaip žaidėju LRF organizuojamuose renginiuose); 2. Atsakovas – D. E. – visam laikui (iki gyvenimo pabaigos) suspenduojamas nuo veiklos LRF darbe su vaikais ir jaunimu.“

ŠIO SPRENDIMO PRIĖMIMO MOTYVAI

Lietuvos Respublikos Sporto įstatymas numato, kad sportininkų atstovo kompetencija yra prižiūrėti, kaip yra užtikrinamas sportininkų teisių ir pareigų įgyvendinimas sporto šakų federacijų

veikloje. Todėl sprendimo priėmimui yra reikalingas nustatytų faktinių aplinkybių vertinimas, Federacijos veiksmų ir reagavimo į situaciją vertinimas.

Sportininkų atstovės vertinimu, trenerio D. E. veiksmai turi aiškius seksualinio priekabiavimo požymius. Pati Federacija savo *<sportininkų atstovės pastaba: nurodoma data>* patvirtintoje „Seksualinio priekabiavimo ir smurto prevencijos politikoje“ nurodo, kad „*Seksualinis priekabiavimas – tai netinkamas, užgaulus seksualinio pobūdžio elgesys, žeidžiantis kito asmens orumą.*“

Kaip matyti iš Nutarime aprašytų faktinių aplinkybių, treneris nepilnametei sportininkei (tuo metu A. B. buvo *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomas amžius>* metų) *<sportininkų atstovės pastaba: aprašomos konkrečios aplinkybės>*. Negana to, treneris veikė, būdamas galios pozicijoje, t. y. būdamas vyriausiuoju treneriu komandų, kuriose sportavo sportininkė.

Be jokios abejonės trenerio elgesys buvo netinkamas ir seksualinio pobūdžio. Pažymėtina, kad *treneriams tenka ne tik fizinio sportininkų pasirengimo vaidmuo, bet ir atsakomybė būti moraliniu autoritetu jauniems žmonėms, su kuriais dirba, bei nekenkti jų saugumui, emocinei gerovei. Ugdant sportininkus, treneriams neatsitiktinai keliami profesinės etikos reikalavimai* (eksperto išvados 2026 m. vasario 18 d. sportininkų atstovės sprendime „Dėl sportininkės teisių). Sportininkų atstovė pažymi, kad treneris D. E. akivaizdžiai nesilaikė šių reikalavimų.

Sportininkų atstovė atkreipia dėmesį, kad Federacijos komisija, savo sprendime konstatavo, kad D. E. neturėjo reikiamos kvalifikacijos eiti trenerio pareigų, kas vertintina kaip dar vienas savarankiškas pažeidimas, jog su *<sportininkų atstovės pastaba: nurodoma komanda>* dirbo asmuo, neturintis reikiamos kvalifikacijos. Sportininkų atstovė sutinka su Federacijos išvada, kad ši aplinkybė nepaneigia pareigos D. E. laikytis tokių pačių elgesio standartų, kurie taikomi kvalifikuotiems asmenims, faktiškai vykdantiems trenerio funkcijas. Sportininkų atstovė pabrėžia, kad iš dalies pažeidimą galėjo nulemti tai, kad D. E. neturėjo žinių apie trenerio etiką, tačiau ši aplinkybė negali atleisti jo nuo atsakomybės.

Sprendžiant, ar trenerio elgesys pažeidė sportininkės orumą, pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 21 str. 2 d. yra įtvirtinta nuostata, kad *žmogaus orumą gina įstatymas*, o 3 d. įtvirtinta nuostata *draudžiama žeminti asmens orumą*. Lietuvos Respublikos Konstitucinis teismas yra konstatavęs, kad *žmogaus orumas vertintinas kaip ypatinga konstitucinė vertybė* (Konstitucinio teismo 1998 m. gruodžio 9 d. nutarimas, 2017 m. gruodžio 19 d. išvada).

Konstitucinis teismas 2017 m. gruodžio 19 d. išvadoje nurodo: „Žmogaus, kaip laisvos asmenybės, orumas neatskiriamas nuo jo asmens neliečiamumo, kurio turinį, kaip minėta, sudaro fizinis ir psichinis neliečiamumas. Asmens neliečiamumas yra būtina jo fizinio aktyvumo, intelektinės ir kūrybinės laisvės, taigi ir laisvos asmenybės raiškos, prielaida; kėsinant į asmens neliečiamumą sutrikdoma jo fizinė, psichinė ir dvasinė būseną, taigi pažeidžiamas ir žmogaus orumas kaip ypatinga konstitucinė vertybė. Todėl Konstitucijos 21 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta asmens neliečiamumo garantija laikytina vienu iš konstitucinės žmogaus orumo apsaugos elementų.“

Konstitucinis teismas, toje pačioje išvadoje teigia, kad „priekabiavimo faktams nustatyti nebūtina, kad asmuo, prie kurio priekabiauojama, aiškiai ir kategoriškai prieštarautų tokiam elgesiui, kai akivaizdu, kad toks elgesys šiam asmeniui buvo nepriimtinas ir objektyviai įžeidžiamas; vertinant, ar tam tikras elgesys laikytinas priekabiavimu, taip pat ir priekabiavimu dėl lyties, atsižvelgtina į tai, kaip jį suvokė asmuo, prie kurio buvo priekabiauojama (inter alia nebūtina nustatyti asmens, kuris galbūt priekabiavo, siekio pažeminti žmogaus orumą ar sukurti jam priešišką, jį bauginančią, žeminančią ar žeidžiančią aplinką) priekabiavimo faktams paneigti nepakanka vien to, kad juos neigia asmuo, kuris galbūt priekabiavo, bet privalu atsižvelgti į visas kitas šiems faktams nustatyti reikšmingas aplinkybes.“

Pabrėžtina, kad atliekant ikiteisminį tyrimą, liudytoja F. G., kuri kaip psichoterapeutė konsultavo A. B. nurodė: „Kai A. B. atvyko ir įėjo pro duris jai akivaizdžiai matėsi, kad ji pasikeitusi: <sportininkų atstovės pastaba: aprašomos konkrečios aplinkybės, nurodomi nutarimo lapai>.“

Iš šio liudijimo akivaizdu, kad A. B. trenerio D. E. elgesys buvo nepriimtinas, sportininkė elgesį vertino, kaip netinkamą. O šie jos vertybiniai įsitikinimai vėliau leido papasakoti apie įvykius kitiems žmonėms, kuriais ji pasitiki ir ieškoti pagalbos.

Sportininkų atstovė akcentuoja, kad Lietuvos Respublikos Lygių galimybių kontrolieriaus 2025 m. birželio 13 d. sprendime „Dėl galimai vykdytų seksualinio priekabiavimo veiksmų asmens sveikatos priežiūros biudžetinėje įstaigoje tyrimo“ yra pažymėta: „Net ir tais atvejais, kai veiksmų atlikimo tikslas nėra įrodomas, taip pat dažnais atvejais, kai pats priekabiavimo veiksmus vykdęs asmuo teigia, kad tikslo įžeisti ar pažeminti žmogų jis neturėjo, svarbu, kaip pats asmuo suvokia nepageidaujamus veiksmus ir kokias neigiamas pasekmes jam sukėlė priekabiavimo veiksmai, tai yra seksualiniam priekabiavimui konstatuoti nėra būtina, jog pats priekabiautojas savo veiksmus vertintų kaip seksualinį priekabiavimą. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, vertindamas seksualinio priekabiavimo tarnyboje pripažinimo faktą, taip pat pasisakė dėl

subjektyvinės pusės aktualumo vertinant tokio pobūdžio pažeidimų motyvą ir tikslą: „Be to, kaip teisingai pažymėjo pirmosios instancijos teismas, seksualinio priekabiavimo konstatavimui nėra būtina nustatyti, kad pats priekabiautojas savo veiksmus vertintų kaip priekabiavimą.“ Seksualinio priekabiavimo veiksmų pasekmės gali būti labai įvairios: asmuo gali būti priverstas nutraukti mokslus ar studijas, darbinę veiklą, dažnai žmogus praranda pasitikėjimą savimi, žmogus gali neteisingai įsivertinti save ir savo gebėjimus, nepageidaujamos pasekmės gali sukelti fizinės ir psichinės sveikatos problemas ir šios neigiamos pasekmės gali padaryti neišdildomą poveikį asmens gebėjimui socializuotis ateityje.

Seksualinis priekabiavimas yra priešingas teisei, ydingas, netoleruotinas ir nepateisinamas veiksmas, dėl kurio žmogus yra pažeminamas, gali būti pakenkiama jo orumui, psichinei ir fizinei sveikatai, gali būti sukeltos neigiamos pasekmės, žmogus gali prarasti pasitikėjimą, norą socializuotis.“

Pabrėžtina, kad po įvykių A. B. nutraukė sportinę veiklą, tik retkarčiais nueidavo pasižiūrėti varžybų, tačiau pati nebelankė treniruočių. C. B. nurodė, kad dukra emociškai jautėsi blogai, nutraukusi veiklą, kuri pastaraisiais metais užėmė didelę jos gyvenimo dalį, nustojusi siekti sportinių tikslų, nors buvo laikoma perspektyvia sportininke. Tik *<sportininkų atstovės pastaba: nurodoma data>* sportininkė pamažu pradėjo treniruotis su kita komanda *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomas miestas>*. Ši aplinkybė rodo, kad dėl įvykio A. B. patyrė neigiamas pasekmes, D. E. elgesys gali turėti neigiamos įtakos tolimesniam jaunos sportininkės gyvenimui. Pabrėžtina, kad D. E. buvo daug vyresnis už A. B., turintis daugiau patirties (tuo metu D. E. buvo *<sportininkų atstovės pastaba: nurodomas amžius>* metai, jis turi *<sportininkų atstovės pastaba: nurodoma šeimos sudėtis>*).

Taigi, trenerio D. E. elgesys sportininkės A. B. atžvilgiu visiškai atitiko Federacijos apibrėžto seksualinio priekabiavimo požymius: buvo netinkamas, seksualinio pobūdžio ir žeidžiantis A. B. orumą.

Negana to, remiantis tarptautinės regbio organizacijos „World Rugby“ (kuriai Lietuvoje atstovauja Federacija ir kurios taisyklių Federacija taip pat laikosi) dokumentais, seksualinis priekabiavimas apibrėžiamas, kaip „bet koks nepageidaujamas ir nemalonus seksualinio pobūdžio elgesys, nesvarbu, ar jis būtų žodinis, neverbalinis, ar fizinis.“ (organizacijos „World Rugby“

Saugumo politikos 2 dalis). Iš aukščiau aprašytų aplinkybių yra aišku, kad A. B. toks D. E. seksualinis elgesys buvo nepageidaujamas ir nemalonus, nepaisant to, kaip jį suvokė D. E.

Šioje tarptautinėje Saugumo politikoje taip pat nurodoma, kad sunkinančiomis aplinkybėmis seksualinio priekabiavimo atvejais yra laikoma, jeigu veiksmai buvo atlikti nepilnamečio asmens atžvilgiu, jeigu asmenys buvo susiję pavaldumo santykiu. Nagrinėjama situacija atitinka abi šias sunkinančias aplinkybes: A. B. veikos atlikimo metu buvo nepilnametė, D. E. buvo jos atstovaujamų komandų vyriausiasis treneris. Sportininkų atstovė atkreipia dėmesį, kad „World Rugby“ Saugumo politika numato, jog nepilnamečiai yra padidintos apsaugos subjektai, todėl pažeidimai prieš nepilnamečius vertintini griežčiau.

Sportininkų atstovė pažymi, jog baudžiamoji atsakomybė yra tik viena iš atsakomybės rūšių, taikytinų nustačius seksualinį priekabiavimą. Baudžiamosios atsakomybės netaikymas savaime nepanaikina atsakomybės – asmuo gali būti patrauktas atsakomybėn kitų teisės šakų nustatyta tvarka, siekiant užtikrinti teisės normų laikymąsi ir pažeistų teisių gynimą. Baudžiamosios atsakomybės netaikymas nereiškia, kad asmeniui netaikoma jokia atsakomybė.

Be baudžiamosios atsakomybės tokiais atvejais gali būti taikoma drausminė, civilinė atsakomybė. Šiuo atveju Federacija ėmėsi drausminių priemonių, sprendama trenerio D. E. atsakomybės klausimą.

Nors savo sprendime Federacijos komisija nenurodė, tačiau Federacijos veiksmai atitiko Federacijos „Seksualinio priekabiavimo ir smurto prevencijos politikos“ 8 punkte numatytas priemones. Federacija inicijavo tyrimą ir ištyrė gautą pranešimą (pabrėžtina, kad sportininkės motina *<sportininkų atstovės pastaba: nurodoma data>* raštu kreipėsi į Federaciją su prašymu ištirti situaciją), o Etikos ir drausmės komisija skyrė sankciją, buvo laikytasi LRF EK. Nors Federacija tiesiogiai ir nekonstatavo seksualinio priekabiavimo, sportininkų atstovės nuomone, ne visai tiksliai kvalifikavo prieš sportininkę padarytą pažeidimą, tačiau iš esmės Federacija pritaikė sankciją pagal tinkamą dokumentą (LRF EK) ir iš esmės teisingai išnagrinėjo dėl sportininkės gautą skundą, todėl nepažeidė sportininkės teisių.

Įpareigojimus savo narėms – nacionalinėms sporto šakų federacijoms – numato ir „World Rugby“. Saugumo politika įpareigoja nacionalinės federacijas privalomai tirti pranešimus, laikytis tyrimo standartų, taikyti sankcijas. Sportininkų atstovės vertinimu, Lietuvos regbio federacijos veiksmai atitiko tarptautinės organizacijos nustatytus reikalavimus.

SPRENDIMAS DĖL SPORTININKĖS TEISIŲ

Sportininkų atstovė pabrėžia, kad 2018 m. olimpiniam judėjime dalyvaujantys sportininkai priėmė **Sportininkų teisių ir pareigų deklaraciją**, kurioje nustatė pagrindines teises, tarp kurių teisė naudotis psichinės ir fizinės sveikatos apsauga, įskaitant saugią varžybų ir treniravimosi aplinką ir apsaugą nuo diskriminacijos bei priekabiavimo; teisė pranešti apie neetišką elgesį, nesibijant atsakomųjų veiksmų; teisė užtikrinti privatumą, įskaitant asmeninės informacijos apsaugą; teisė reikalauti teisingo teisinio proceso, įskaitant nepriklausomos ir nešališkos grupės vykdomą teisingą bylos nagrinėjimą per priimtina laikotarpį; teisė prašyti viešojo svarstymo ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą. Nėgana to, **Europos sporto chartija** numato, kad gerbiant sporto veikloje dalyvaujančių ir susijusių asmenų žmogaus teises, turi būti užtikrinamas teisių gynimas, saugojimas ir skatinimas, taip pat kovojama su piktnaudžiavimu sporte, siekiama lyčių lygybės, visiškos netolerancijos smurtui ir visų formų diskriminacijai. Europos sporto chartija taip pat numato, kad valstybėse turi būti skatinamos žmogaus teisių pažeidimų sporte prevencijos ir reagavimo į pažeidimus priemonės bei užtikrinama galimybė pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis.

Sportininkų atstovė taip pat akcentuoja, kad tinkamas atsakomybės taikymas daro teigiamą poveikį pažeidimų prevencijai ir dažnai sulaiko nuo netinkamo elgesio, todėl sporto organizacijos privalo preciziškai tirti pažeidimus ir taikyti drausminio poveikio priemones, jeigu nustato tam pagrindus. Priešingai, nebaudžiamumo įspūdis sudaro sąlygas ne tik tęsti netinkamą elgesį, bet ir jį vystyti, rodyti blogą pavyzdį kitiems asmenims.

Remiantis Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str., sportininkų atstovė turi pareigą įpareigoti Federaciją nutraukti sportininkų teises pažeidžiančius veiksmus, pakeisti ar panaikinti su tuo susijusį aktą, ištaisyti nustatytus pažeidimus, taip pat turi teisę teikti Federacijai rekomendacijas.

Atsižvelgdama į išdėstytą, o taip pat vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str. 1 d. ir 5 d. 1 p., 4 p., 6 p., 7 p. nuostatomis, **nusprendžiu:**

- Pripažinti, kad Lietuvos regbio federacija, paaiškėjus šiame sprendime nurodytoms aplinkybėms, ėmėsi pakankamų ir tinkamų priemonių dėl trenerio D. E. elgesio, turinčio aiškius seksualinio priekabiavimo požymius, apgynė sportininkės A. B. teises, atliko drausmines procedūras ir pritaikė sankcijas pažeidimą atlikusiam asmeniui, o taip pat užkirto kelią galimiems pažeidimams ateityje šios sportininkės ar kitų asmenų atžvilgiu;

- Pripažinti, kad Lietuvos regbio federacija, sukūrusi aiškiai reglamentuotas taisykles seksualinio priekabiavimo ir smurto atvejams tirti, jas taikydama, nuosekliai ir objektyviai reaguodama į situaciją, nepažeidė sportininkės teisių;
- Įpareigoti Lietuvos regbio federaciją patikrinti dirbančių regbio trenerių kvalifikaciją, o nustačius neatitikimo atvejus – skubiai imtis priemonių, kad kvalifikacijos neatitinkantys asmenys nedirbtų su sportininkais. Šis įpareigojimas apima ir reikalavimus treneriams bei instruktoriams, įtvirtintus Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 14 str. 7 d.;
- Rekomenduoti Lietuvos regbio federacijai organizuoti mokymus Lietuvos regbio bendruomenės nariams (sportininkams, treneriams, administracijų darbuotojams, kitam personalui, sportininkų tėvams ir kitiems) seksualinio priekabiavimo ir smurto prevencijos temomis;
- Rekomenduoti Lietuvos regbio federacijai savo tinklapyje aiškiau pateikti informaciją, kur ir kaip regbio bendruomenės asmenys galėtų pranešti apie seksualinio priekabiavimo, smurto, kito netinkamo elgesio bendruomenėje atvejus.

Dėl šių įpareigojimų ir rekomendacijų vykdymo prašau Federacijos nedelsiant informuoti sportininkų atstovę – dėl priemonių, kurių bus imamasi, įgyvendinant sportininkų atstovės įpareigojimus ir rekomendacijas (Lietuvos Respublikos Sporto įstatymo 11 str. 5 d. 6 p.).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Viešojo administravimo įstatymo 14 str., šis sprendimas per vieną mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas Lietuvos administracinių ginčų komisijai (A. Goštauto g. 12, Vilnius), vadovaujantis Lietuvos Respublikos Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymu, ar Lietuvos Respublikos Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Regionų administraciniam teismui bet kuriuose teismo rūmuose (Vilniaus rūmai, Žygimantų g. 2, Vilnius; Kauno rūmai, A. Mickevičiaus g. 8A, Kaunas; Klaipėdos rūmai, Galinio Pylimo g. 9, Klaipėda; Šiaulių rūmai, Dvaro g. 80, Šiauliai; Panevėžio rūmai, Respublikos g. 62, Panevėžys), ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą (<https://e.teismas.lt>).